

get, ikke som Ordfører for Udvalget, nærmere at komme ind paa en Drøftelse af de af de to ærede Medlemmer fremsatte Underændringsforslag, men paa Sagens nærværende Standpunkt skal jeg afvente, hvad de ærede Forslagsstillere derom maatte ville fremhæve.

Angaaende Enkeltheberne i de Paragraffer, som for Tiden ere under Omhandling, skal jeg for Diebliffet ikke opholde det høitærede Thing med nogen Udtalelse, men jeg seer mig derimod nødsaget til paa Udvalgets Fleertals Vegne noget at omtale det Mindretalsvotum, der er fremsat af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Ake Valgkreds (Jønger), og som gaar ud paa at fastholde det af Landstinget vedtagne Contingentforslag i Modsatning til vort Thinget anbefalede Procenthystem. Det ærede Medlem indleder i Spalte 1506 sine Bemærkninger med, at det forekommer ham at fortjene en omhyggelig Overveielse, om Fleertallet paa en tilfredsstillende Maade har løst den Opgave at knytte en rigtig Burdering af de Stattepligtiges Indtægter til Stattecommunens Interesse. Jeg maa hertil bemærke, at vi egentlig ikke have sat os dette som en Hovedopgave; vi have ganske vist betragtet det som et meget væsentligt Moment, om man kunde finde hensigtsmæssige Midler til at knytte Stattecommunens Interesse til en rigtig Udfindelse af den Indtægt, som skulde bestattes til Fordeel for Statskassen; men vi have ikke lagt den stærke Vægt derpaa, som det ærede Mindretal synes at forudsætte. Det samme Spørgsmaal om den communale Interesse, som skulde være af saa betydelig Indflydelse ved Valget mellem de to forskjellige Forslag, der foreligge, kommer igjen nederst paa samme Spalte, idet det ærede Mindretal omtaler, at det er en Grundfeil ved Procenthystemet, som vi ikke have formaaet at sjerne, at Skatten skal lignes af Mænd, hvis personlige og communale Interesse det er, at der hdes Staten saa Lidet som muligt. Vi betragte ganske vist denne Interesse som et nyttigt, medvirkende Element, men ingenlunde som Hovedsagen, hvorom det Hele dreier sig, som en Grundbetingelse, uden hvilken Procenthystemet ikke skulde kunne udføres. Man maa dog ikke troe, at Alle lade sig lede af Interes-

sen, naar der er Spørgsmaal om at udføre Statens Anliggender. Hvis de Mænd, som ere Medlemmer af Communalbestyrelsen, kun skulde lade sig lede af den Interesse, som kan opstaae for dem selv directe eller igjennem deres Andeel i Communens Udgifter, til at ville finde Indkomsterne og at ansætte dem rigtigt, er det et meget stort Spørgsmaal, om denne Interesse vilde være tiltrækkelig til at bringe dem til en nyttig Virksomhed ogsaa i Communens Interesse for Contingenthystemet. Det er temmelig rimeligt, at en Mand kan have en mere levende Interesse for den enkelte Commune, hvori han befinder sig, end for det hele Land, men jeg troer dog ingenlunde, det tør siges i alle Tilfælde at være saa. Der kan tænkes Omstændigheder, under hvilke Interessen for Fædrelandet er endnu større end Interessen for den Commune, hvortil man hører, og i ethvert Tilfælde er det vist, at der kan komme Collisioner mellem Interessen for Communen og Interessen for sig selv samt for Slægt og Venner, som henhøre til den samme Commune, hvilke kunne gjøre, at den communale Interesse dog ikke er tiltrækkelig til at bringe Vedkommende til at opfylde sin Pligt. Jeg trorr altsaa, at man vel ikke ganske skal afsee fra dette Moment — og Fleertallets Forslag viser ogsaa, at vi ingenlunde have tabt det afsyn —, men at man heller ikke for stærkt skal accentuere det. Det har ogsaa viist sig, at man i Rjøbenhavn har formaaet at gennemføre Indkomstskatten efter Procenthystemet paa en ganske heldig Maade, men Ingen kan dog vel betvivle, at Interessen for Communens Anliggender er langt fjernere virkende og har en langt mere middelbar Indflydelse i en stor Stad som Rjøbenhavn, hvis hele finansielle Forhold har meget større Lighed med Statens end med andre Communer. Jeg troer, at den sande Aarsag til, at Gjennemførelsen her er lykkedes ganske godt, ikke er den, at de Mænd, der røgtebe det i flere Henseender vanskelige og utafnemnelige Hverv i Rjøbenhavn, og som nu have røgtet det gennem en Række af Aar paa en Maade, som vi Alle maae erkjende for at være tilfredsstillende, enten have ladet sig lede af Hensyn til en communal Interesse, eller alene have havt for Die, at det var en Opgave, som